



PROP DE VOSALTRES

El Jubileu extraordinari de la Misericòrdia

El papa Francesc ens ha convidat, a tots els cristians, a viure la misericòrdia de Déu. Per a això, ha convocat un jubileu d'uns mesos de durada, temps que ens ajudarà a aprofundir en la relació amorosa de Déu amb la humanitat. És aquesta una realitat que ja l'hem experimentat al llarg de la nostra vida, des de l'àmbit familiar i parroquial fins a les nostres intervencions com a adults en mil col·laboracions solidàries. És un temps de gràcia que ens serveix a tots per a revitalitzar i projectar amb més autenticitat la nostra vida cristiana.

L'inici d'aquest ANY DE LA MISERICÒRDIA serà el dia 8 de desembre, Solemnitat de la Immaculada Concepció. La cloenda està fixada per a la festa de Crist Rei, a finals de novembre. En el document de convocatòria, el Papa ens proposava l'objectiu general: «Contemplar el misteri de la misericòrdia perquè faci més fort i eficaç el testimoni dels creients.»

En la celebració, que tindrà lloc dimarts que ve a la plaça de sant Pere de Roma, per donar començament a l'any citat, hi haurà un fet significatiu: el Papa obrirà la Porta Santa per la qual entrarà i començarà a viure el Jubileu. Els qui ho desitgin també podran creuar la Porta i beneficiar-se

de la gràcia que això comporta, amb una adequada revisió de vida, confessió sacramental i propòsit d'actuar en la pròpia vida a l'estil compassiu de Jesucrist, el veritable rostre de la misericòrdia del Pare.

Durant aquest temps s'han organitzat una sèrie d'activitats oracionals, celebratives i festives que congregaran a Roma a multitud de cristians. Podreu seguir pels mitjans de comunicació social el desenvolupament d'aquest gran esdeveniment. Us animo a participar-hi, viureu una intensa experiència eclesial.

En la nostra diòcesi, l'obertura d'aquest any tindrà lloc a la catedral diumenge que ve, dia 13 de desembre, a les 17 hores. El desenvolupament de l'acte serà similar al del Vaticà, adaptat a les característiques de la nostra realitat eclesial. S'afegirà un aspecte nou que durant aquests últims anys s'havia posat a principi de curs: l'acte de l'enviament dels diferents agents pastorals a la realització de les diverses tasques parroquials i diocesanes, que l'Església els ha encomanat i el bisbe els proposa per a cada període de temps. És un moment molt significatiu per a tota la comunitat. Tots arribem a percebre la importància de la pertinença a la diòcesi, la qual amb el nostre esforç i dedicació presentem al món, amb fidelitat



a Crist i autenticitat, demanada per l'Església i plantejada com un gran desafiament per a l'evangelització de la nostra societat. Agraeixo sincerament la vostra col·laboració. És gran el nombre de cristians que es formen conscientment per donar una adequada resposta, tractant de ser bons testimonis del Senyor. Us animo a participar-hi, els qui encara no pertanyeu a cap grup cristià de treball. Necessitem sumar el treball de tots. Volem el compromís estable de moltes persones que prestin les seves qualitats al servei dels altres.

Unint les dues intencions expressades, acabo amb un petit advertiment. La celebració de l'Any de la Misericòrdia no suposa multiplicar les

activitats pastorals, sinó que tota la programació dels diferents organismes diocesans i parroquials, així com dels moviments apostòlics, adquireixi el color compassiu i misericordiós que protagonitza Jesucrist en l'Evangeli. Es tracta que tots els cristians mostrin al món el rostre de la tendresa, de la delicadesa i de l'acolliment que han après. Es tracta de renovar el nostre ésser perquè pugui canviar el nostre pensament, el nostre cor i la nostra pròpia acció. Ens proposem anunciar constantment la misericòrdia del Pare i la proximitat i compassió amb els nostres germans.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

La Codiar es presenta al bisbe Salvador

El bisbe Salvador va participar el passat 29 d'octubre en la reunió de la Codiar (Comissió Diocesana d'Acollida als Refugiats). En aquesta trobada, els membres de la comissió han pogut compartir quins passos s'han donat fins ara en la creació d'aquesta. Aquesta trobada ha servit perquè Mons. Giménez pugui conèixer de primera mà les idees marc de la Codiar.

El bisbe de Lleida va agrair el treball que es fa i es vol fer. Al mateix



temps va encoratjar als membres a treballar més enllà de modes o de

l'actualitat que marquen els mitjans de comunicació, i va engrisar els

voluntaris a oferir un servei arrelat en la Caritat.

Per la seva banda, la comissió va exposar en aquests moments la prioritat d'aportar criteris a l'opinió pública, que ajudin a situar-se davant la realitat dels refugiats i de la seva arribada al nostre país.

Per assolir aquest objectiu, s'estan preparant diversos recursos que ajudin a conèixer i argumentar què està passant amb els refugiats i per què.

DIACONAT PERMANENT

Què és un diaca?



Aquesta setmana comencem una sèrie de set capítols, a través dels quals Mateu Hidalgo i Sannicolás ens atansarà d'una manera senzilla i planera a una figura malauradament no prou coneguda: la del diaconat permanent.

Una figura desconeguda

El Diaca és el ministre sagrat (can. 207) que ha rebut el primer grau de l'Orde, a qui l'ha estat confiat, entre altres missions, d'una manera especial les obres de caritat.

El Diaca, malgrat ser una figura que data dels temps apostòlics, és el gran desconegut per a molts creients cristians (Ac 6,1-6).

La paraula *diákonos*, d'origen grec, significa *servidor*. Els termes diaca i diaconia s'utilitzen freqüentment en el Nou Testament en el sentit de «servidor i servei». Servidor de Déu (1Co 3,5; 2Co 6,3); i servidor dels homes (Rm 15,25; 2Co 1,1,8). No obstant, amb la paraula diaca s'indica una funció particular, un ministeri eclesial, associat als bisbes i als preveres (Fl 1,1 i 1Tm 3,8-13).

Si el servei és vocació comú, el ministeri dels diaques, «els servidors», indica els consagrats al servei, fins al punt de ser el «signe sacramental» d'aquesta vocació comú.

La paraula *diakonia* indica un aspecte fonamental de la figura de Crist, al que Isaïes anuncià com el servent de Yahvé i dels homes (Is 52,13 i 53,12); i el mateix Jesús es va presentar com el qui serveix (Lc 22,27), com el qui va venir a servir i no a ser servit (Mt 20,28).

Per la imposició de les mans, el diaca és constituït a l'Església imatge viva de Crist Servent i, en conseqüència, el motor de la seva vida espiritual serà el servei a la Comunitat. El diaca ha de ser un servidor humil, pacient i generós, manifestant sempre la seva fidelitat a Déu i a la Comunitat, a tots els homes i dones, especialment els més necessitats.

Mn. Mateu Hidalgo i Sannicolás
Diacon permanent

Nomenament del nou Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida

Mons. Salvador Giménez Valls va nomenar el passat 10 de novembre el nou Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per un període de cinc anys.

Aquest consell, presidit pel mateix bisbe, està format per una sèrie de membres nats, que ho són per raó del càrrec —els vicaris general i de pastoral i el president del Capítol Catedral—, a més a més del rector del Seminari, els arxiprestes, un representant dels mossens emèrits, i altres dos membres per designació directa de Mons. Giménez Valls.

D'aquesta manera, el consell ha quedat constituït de la següent manera:

- President: Mons. Salvador Giménez Valls
- Membre nat: Vicari General: Mn. Ramon Prat Pons
- Membre nat: Vicari Episcopal de Pastoral: Mn. Josep A. Jové Camí
- Membre nat: President del Capítol Catedral: Mn. Gerard Solé



Els components de la Permanent del nou Consell Presbiteral amb el bisbe Salvador

- Rector del Seminari: Mn. Jaume Pedrós Solé
- Arxipreste Perifèria: P. Jordi Clot Puig, sbd
- Arxipreste de Seu Vella: Mn. Lluís Sallán Abizanda
- Arxipreste de Gardeny: Mn. Manel Mercadé Melé
- Arxipreste de Baix Segre: Mn. Francisco José Ribas Fragero
- Arxipreste de Baix Urgell - Les Garrigues: Mn. Daniel Gómez Fernández
- Arxipreste de Segrià - La Noguera - Ribagorça: Mn. Jaume Pons Bosch

- Per als preveres emèrits: Mn. Josep Antoni Ginestà Creus
- Membre designat pel Sr. Bisbe Salvador: Mn. Joaquim Vicent Blas Pastor
- Membre designat pel Sr. Bisbe Salvador: P. Manuel Antonio Anglés Herrero, om
- Secretari: Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller

La comissió permanent queda constituïda per Mn. Ramon Prat Pons, Mn. Josep A. Jové Camí i Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller.

Centre de Preparació al Matrimoni

Uns 130 monitors del Centre de Preparació al Matrimoni (CPM) d'Espanya hem celebrat, com cada any, les nostres Jornades Nacionals. Aquest any han estat organitzades per l'equip de Saragossa a Corella (Navarra), a la residència i Centre de formació i espiritualitat dels Passionistes El Villar, els dies 16, 17 i 18 d'octubre.

Aquestes jornades, que enguany arriben a l'edició número 45, serveixen, per millorar la nostra formació cristiana, compartir experiències de vida en el nostre camí amb els nuvis que s'acosten a l'Església a celebrar



el sacrament del matrimoni; en un temps, en què la família requereix la millor atenció per part de tots.

El lema escollit per a aquesta ocasió era «Jesús: Escola d'Esperança». Per al desenvolupament del mateix, hem comptat amb a ponents amb José Antonio Pagola, sacerdot i teòleg, que va compartir el tema «Jesús

i família: Una il·lusió per a tota la vida», i amb Estefania i Gabriel, matrimoni que, amb el guió «L'humor en la parella», ens van fer veure el necessari que és posar petites dosis d'humor i alegria en el dia a dia conjugal.

Un bon nombre de membres de l'Equip CPM de la nostra Diòcesi hem pogut participar en aquesta trobada anual. L'any que ve aquestes jornades es realitzaran a Barcelona i seran extraordinàries, ja que celebrarem els 50 anys del CPM a Espanya.

Equip CPM Lleida

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Matrimoni (i II)

El matrimoni cristià és un sacrament que se celebra a l'Església i que també fa l'Església, començant una nova comunitat familiar.

És el que l'apòstol Pau resumeix en les seves conegudes paraules: «Aquest misteri és gran: jo entenc que es refereix a Crist i l'Església» (Ef 5,32). Inspirat per l'Esperit Sant, Pau afirma que l'amor entre els esposos és una imatge de l'amor entre Crist i l'Església. Una dignitat impensable! Però en realitat s'inscriu en el desig

ni creador de Déu, i amb la gràcia de Crist innumbrables parelles cristianes, amb les seves limitacions, amb els seus pecats, l'han feta realitat!

Sant Pau, parlant de la nova vida en Crist, diu que els cristians —tots— són cridats a estimar-se com Crist els ha estimat, és a dir «sotmesos els

uns als altres» (cf. Ef 5,21), que significa al servei els uns dels altres. Aquí introdueix l'analogia entre la parella marit-muller i la de Crist-Església.

El sacrament del matrimoni és un gran acte de fe i d'amor: testimonia el coratge de creure en la bellesa de l'acte creador de Déu i de viure aquell

amor que ens porta a anar sempre més enllà, més enllà de nosaltres mateixos i fins i tot més enllà de la família mateixa.

La decisió de «casar-se en el Senyor» conté també una dimensió missionera, que significa tenir en el cor la disponibilitat per actuar com a transmissors de la benedicció de Déu i de la gràcia del Senyor per a tots. Els esposos cristians participen com a esposos en la missió de l'Església. Cal tenir coratge per a això!

(Dimecres, 15 de maig de 2015.)

Aitona homenatja Mn. Josep Camí

Aitona va celebrar, el diumenge 8 de novembre, una cerimònia d'acció de gràcies per la beatificació de Josep Camí i Camí, executat per motius religiosos durant la Guerra Civil i beatificat el passat mes d'octubre a Santander.

L'Església parroquial d'Aitona va acollir al matí una missa solemne d'acció de gràcies per la beatificació d'aquest mossèn natural del municipi del Baix Segrià, que fou assassinat l'any 1936, en plena Guerra Civil, en represàlia per les seves conviccions religioses.

Mn. Camí va néixer l'any 1907 a Aitona i fou ordenat sacerdot amb 23 anys. Començà el seu càrrec pastoral com a mossèn de la població d'Aadons (el Pont de Suert) i després canvià de destí com a coadjutor del poble de Juneda.

Va sol·licitar l'ingrés a l'abadia de Viaceli, ubicada a Còbreces (Santander), monestir cistercenc, a l'orde de la qual varen pertànyer el gran sant Bernat, de qui Mn. Camí n'era molt devot, així com de la Verge.

Esclatà la Guerra Civil i l'holocaust de les persecucions. No en va fer cap cas, de les advertències de no tocar a Missa i de l'avís que va rebre que aquella nit l'anirien a buscar. Li van oferir allotjar-se en una torre per amagar-se i ho va refusar.



Tampoc va tenir en compte els consells de no vestir-se de capellà per la qual cosa li van oferir vestits, i contestà: «Moltes gràcies. Si alguna vegada us assabenteu que m'han matat, podeu estar segurs que ho faran amb la sotana posada.»

El comitè d'Aitona el va anar a buscar a casa sense que ell oposés cap tipus de resistència. Va ser colpejat a cops de culata de fusell i el varen lligar amb un cotxe que l'arrossegà fins a Alcarràs. Fou abatut a trets i posteriorment atropellat diverses vegades per un cotxe que va passar per damunt del seu cos. Va morir el dia 28 de juliol de l'any 1936, amb 28 anys. Dies abans ja va alertar als

seus familiars més propers dient-los: «Si em maten, una cosa us demano, que els perdoneu de tot cor. Si m'estimeu, demostreu-m'ho donant-los de veritat.»

Amb la celebració del dia 8, Aitona va voler retre el seu particular homenatge a un dels seus fills més il·lustres, rubricant la recent beatificació de Mn. Camí amb una missa en la terra que el va veure néixer.

Oficiada pel bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, la cerimònia va tenir un caràcter molt sentit i va comptar amb la presència de desenes de veïns, alguns dels quals ja s'havien desplaçat a Santander a l'octubre, per tal de seguir en directe la beatificació.



REFLEXIONS

Amor

Càritas arriba on ningú més arriba. Sense demanar res a canvi: no demana ni la partida baptismal dels necessitats. Càritas procura sostre o aixopluc a qui no en té, mira de buscar feina a qui en necessita, forma a qui li convé tenir preparació. Vesteix, alimenta, acull, acompanya, protegeix, guia, ensenya, abraça, estima. «Tenia gana i em donareu de menjar, tenia set i em donareu de beure, anava despullat i em vau vestir, foraster i em vau acollir...» (Mt 25,35-36). Càritas és allà on l'estat del benestar falla, allà on les grans paraules (justícia, igualtat) es queden sense eco. Allà on les fantasies socials es retiren, Càritas s'hi fa present. Quan el vent s'emporta les paraules boniques (llibertat, justícia, solidaritat) que polítics i periodistes fan servir a tothora, Càritas emplena el buit. Els voluntaris i col·laboradors de Càritas no pretenen donar lliçons sobre la condició humana, ni volen teoritzar sobre com hauria de ser el món. Segurament la condició humana és menys presentable del que moltes teories socials i polítiques imaginem, però qui milita a Càritas en comptes de discursos, procura trencar el tòpic de l'egoisme humà per deixar clar que l'amor, per minoritari que sigui, pot ser més fort que el malestar del món. Allà on hi ha algú que pateix, l'amor cristià més genuí hi veu el rostre de Déu. Ho diu un vell himne: «Ubi caritas et amor, Deus ibi est» («On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu»).

Antoni Puigverd

AGENDA

► Diumenge, 6 de desembre:

—Recés d'Advent de la Delegació de Pastoral de Joves a Poblet fins al dia 8.

► Dijous, 10 de desembre:

—**12 h**, Santuari de Loreto a Llardecans. Eucaristia presidida pel bisbe Salvador amb motiu de la festivitat de la patrona de la població.
—**19.30 h**, sala d'actes de l'IREL. «La mirada interior», conferència de la professora i pedagoga Mar Galceran.

► Diumenge, 13 de desembre:

—**17 h**, Catedral de Lleida. Obertura de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, Enviament dels Agents de Pastoral i Recés d'Advent de l'Àrea diocesana de Litúrgia i Espiritualitat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambròs o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38] Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; sant Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia),

vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel

Estilita, monjo siríac; sant Ida, vg.; Sta. Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diümenge II d'Advent

COMENTARI

Tothom veurà la salvació de Déu



Advent implica fer fora el dol i l'aflicció. *Jerusalem, treu-te el vestit*—l'actitud— *de dol i d'aflicció, i engalana't amb la glòria de Déu.*

Per què adoptar actitud de joia i esperança quan la situació és la que és? Perquè *Déu conduirà Israel ple d'alegria a la llum de la seva glòria amb la bondat i amor que li són propis.*

El missatge transmès per Baruc valia només per als jueus del seu temps? No! El missatge val també avui per a tots nosaltres, *l'Israel de Déu* que és l'Església de Crist (Ga 6,16).

A la Bíblia el *nom* indica la missió que Déu ens encomana. Per això cal assumir la identitat nova que *Déu ens imposa: «Possessió pacífica del bé» i «Glòria del culte a Déu».* Això som si així ho vivim com a fills de Déu, incorporats a Crist pel baptisme, i germans de tothom.

Amb quina garantia? *Déu que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.*

Però cal esforçar-se perquè *el nostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit.*

Aquest camí de constant superació té obstacles. Per això Joan, *testimoni de la Llum (Jn 1,7), predicant un baptisme de conversió* insisteix amb paraules del profeta Isaïes: *Al desert (on no hi ha camins) obriu una ruta al Senyor.*

Com? *Alçant les fondalades* de les mancances: augmentant la pregària i la solidaritat, la lectura orant de la Paraula de Déu i la pràctica de la justícia. *Abaixant les muntanyes* dels excessos: rebaixant l'orgull prepotent, l'individualisme i l'hedonisme, les injustícies i la impietat.

Només llavors *tothom veurà la salvació de Déu.* Ja sabem què cal fer perquè tothom vegi avui l'acció salvadora de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins als boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: / «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nàgueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinçè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, quítate tu ropa de duelo y aflicción, y vístete para siempre el esplendor de la gloria que viene de Dios. Envuélvete en el manto de la justicia que procede de Dios, pon en tu cabeza la diadema de gloria del Eterno. Porque Dios mostrará tu esplendor a todo lo que hay bajo el cielo. Pues tu nombre se llamará de parte de Dios para siempre: «Paz de la Justicia» y «Gloria de la Piedad». Levántate, Jerusalén, sube a la altura, tiende tu vista hacia el Oriente y ve a tus hijos reunidos desde oriente a occidente, a la voz del Santo, alegres del recuerdo de Dios. Salieron de ti a pie, llevados por enemigos, pero Dios te los devuelve traídos gloria, como un trono real. Porque ha ordenado Dios que sean rebajados todo monte elevado y los collados eternos, y colmados los valles hasta allanar la tierra, para que Israel marche en seguro bajo la gloria de Dios. Y hasta las selvas y todo árbol aromático darán sombra a Israel por orden de Dios. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con la misericordia y la justicia que vienen de él.

▶ Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua entre cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lagrimas, / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iban llorando, / llevando la semilla, / al volver, vuelven cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 1,4-6.8-11)

Hermanos, Ruego siempre y en todas mis oraciones con alegría por todos vosotros a causa de la colaboración que habéis prestado al Evangelio, desde el primer día hasta hoy; firmemente convencido de que, quien inició en vosotros la buena obra, la irá consumando hasta el Día de Cristo Jesús. Pues testigo me es Dios de cuánto os quiero a todos vosotros en el corazón de Cristo Jesús.

Y lo que pido en mi oración es que vuestro amor siga creciendo cada vez más en conocimiento perfecto y todo discernimiento, llenos de los frutos de justicia que vienen por Jesucristo, para la gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año quince del imperio de Tiberio César, siendo Poncio Pilato procurador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea; Filipino, su hermano, tetrarca de Iturea y de Traconítida, y Lisánias tetrarca de Abilene; en el pontificado de Anás y Caifás, fue dirigida la palabra de Dios a Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y se fue por toda la región del Jordán proclamando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: Voz que clama en el desierto: Preparad el camino del Señor, enderezad sus sendas; todo barranco será rellenado, todo monte y colina será rebajado, lo tortuoso se hará recto y las asperezas serán caminos llanos. Y todos verán la salvación de Dios.